

PKPP/KK/534/2011

Warszawa, 7 września 2011 r.

Dotyczy: druk senacki 1366.

Pan
Jan WYROWIŃSKI
Przewodniczący
Komisja Gospodarki Narodowej
Senat RP

Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan przekazuje, w załączeniu, propozycje zmian w uchwalonej w dniu 31 sierpnia 2011 r. ustawie o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne, z uprzejmą prośbą o ich poparcie podczas prac Komisji.

Henryka Bochniarz
Prezydent Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan

W ustawie z dnia 31 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne wprowadza się następujące zmiany:

W art. 1 pkt 1) - art. 64 ust. 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„5. Dostawca usługi o podwyższonej opłacie jest obowiązany do zaoferowania abonentowi możliwości skorzystania z progu kwotowego 35 zł, 100 zł albo 200 zł, określającego wysokość opłat za usługi o podwyższonej opłacie w okresie rozliczeniowym, a gdy taki okres nie jest ustalony – w miesiącu. Po przekroczeniu progu kwotowego, o którym mowa powyżej, dostawca usługi o podwyższonej opłacie będzie zobowiązany do:

- 1) poinformowania abonenta o fakcie przekroczenia progu kwotowego;
- 2) zablokowania na żądanie abonenta możliwości korzystania z usług o podwyższonej opłacie w zakresie, w jakim korzystanie takie wiązałoby się z naliczeniem abonentowi opłaty.”

Uzasadnienie:

Zmiany w projektowanym art. 64 ust. 5 P.t. sprowadzają się do określenia konkretnych progów kwotowych. Umożliwienie abonentom samodzielnego ustalania progu nie mogłoby zostać szybko zrealizowane i wymagałoby całkowitej przebudowy systemów informatycznych operatorów (hipotetyczna możliwość ustalenia kilkudziesięciu milionów różnych progów – osobno dla każdego abonenta), a przy tym nie wpływałoby na poprawę sytuacji abonentów. Należy zatem ustalić w przepisie racjonalną wysokość 3 progów ustawionych na różnych poziomach dla osób o różnej wysokości zarobków – 35, 100 i 200 zł. Doprecyzowano, że blokada założona na żądanie abonenta obejmuje konkretny okres rozliczeniowy (dla klientów abonamentowych), a jeżeli taki nie jest ustalony (np. w usługach przedpłaconych) to miesiąc.

Doprecyzowano również, że blokada ma polegać na braku możliwości korzystania z takich usług o podwyższonej opłacie, które wiązałyby się z dodatkowymi opłatami dla abonenta (tj. braku dodatkowych obciążeń dla abonenta), a nie braku realizacji połączeń w ogóle. Umożliwi to dostawcom usług realizację wcześniej zamówionych (a już zapłaconych) usług, takich jak np. prenumeraty, jak również dostosuje blokadę do możliwości realizacji przez dostawców usług telekomunikacyjnych, dla których problematyczne jest całkowite zablokowanie pewnych, nieostro zdefiniowanych, rodzajów połączeń przychodzących. Celem wprowadzanej normy prawnej powinno być zagwarantowanie abonentowi, aby mógł w prosty sposób wprowadzić blokadę i nie ponosić większych opłat za usługi o podwyższonej opłacie.

W art. 1 pkt 2) - art. 64a otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 64a. Dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej jest obowiązany, na żądanie abonenta, do nieodpłatnego blokowania możliwości korzystania z usług o podwyższonej opłacie w zakresie, w jakim korzystanie takie wiązałoby się z naliczeniem abonentowi opłaty.”

Uzasadnienie:

Zmiana w projektowanym art. 64a polega na usunięciu nieostrego i nieprecyzyjnego sformułowania „rodzaj usług o podwyższonej opłacie”. Nie wiadomo jak i kto miałby klasyfikować te usługi biznesu

usługi i jak odróżniać jedno od drugich. Wydaje się, że dużo bardziej użyteczna dla abonentów byłaby po prostu całkowita blokada realizacji takich usług, które powodują zwiększenie opłat. Bardzo skomplikowana do wprowadzenia a przy tym bardzo mało użyteczna dla abonentów byłaby przewidziana w pkt 2 blokada realizacji usług droższych od wartości zdefiniowanej przez abonentów. Wymusiłoby to na dostawcach ogromne koszty wdrożenia dla każdego abonenta wybranego przez niego dowolnego limitu, co w praktyce sprowadzałoby się do wdrożenia funkcjonalności sprawdzania przed każdą usługą kolejnego limitu i w efekcie realizacji funkcjonalności usług przedpłaconych w usługach abonamentowych. Tymczasem przewidywana popularność takiego rozwiązania byłaby znikoma w przypadku istnienia już blokady kwotowej na wszystkie usługi (art. 64 ust. 5). jak również blokadzie całkowitej (art. 64a). Te dwie blokady zabezpieczają interes abonentów w sposób wystarczający.

W art. 1 pkt 3) - art. 65 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 65. 1. Dostawca usługi o podwyższonej opłacie, w terminie co najmniej 7 dni przed dniem udostępnienia osobie trzeciej numeru przeznaczonego do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie, przekazuje Prezesowi UKE w formie pisemnej lub elektronicznej informacji o numerze wykorzystywanym do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie oraz nazwę i adres osoby trzeciej, której zostanie on udostępniony.

2. Dostawca świadczenia dodatkowego w usłudze o podwyższonej opłacie, w terminie co najmniej 7 dni przed dniem rozpoczęcia świadczenia tej usługi, przekazuje Prezesowi UKE w formie pisemnej lub elektronicznej informacji o:

- 1) swojej nazwie i adresie;
- 2) nazwie, rodzaju i zakresie świadczenia dodatkowego;
- 3) numerze lub numerach wykorzystywanych do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie w ramach, której dostarcza dodatkowe świadczenie;
- 4) terminie rozpoczęcia świadczenia usługi o podwyższonej opłacie w ramach, której dostarcza dodatkowe świadczenie;
- 5) nazwie i adresie dostawcy usługi o podwyższonej opłacie.”

Uzasadnienie:

Zmiana w projektowanym art. 65 ust. 1 P.t. eliminuje problem braku informacji o szczegółowych warunkach realizacji świadczenia dodatkowego po stronie przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Dzięki wprowadzonej poprawce podmiotem zobowiązanym do przekazania szczegółowych informacji o świadczeniu dodatkowym będzie podmiot faktycznie je oferujący, natomiast przedsiębiorcy dostarczający usługę telekomunikacyjną będą zobowiązani do przekazania będącej w ich posiadaniu informacji dotyczących udostępnionej im numeracji. Pozostawienie przepisu bez tej poprawki spowoduje, że podmiot faktycznie realizujący dane usługi – dostawca dodatkowego świadczenia, nie będzie miał żadnego obowiązku informacyjnego, oraz nie będą go dotyczyły żadne sankcje określone w art. 209 ustawy – Prawo telekomunikacyjne.

Art. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 1 i 2 w zakresie art. 64 ust. 5 i ust. 6 oraz art. 64a, które wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.”

Uzasadnienie:

Postulowane zmiany w art. 2 wynikają z faktu, iż przygotowanie do wykonania nowych obowiązków (w tym określonych w art. 64 ust. 5 i 6 oraz 64a P.t.) wymaga dłuższego czasu, niezbędnego do wdrożenia zmian złożonych systemów informatycznych realizujących billing abonentów. Szczególnie trudne jest wdrożenie blokad kwotowych dla których konieczne jest dodatkowe zliczanie w czasie rzeczywistym sumy opłat wydanych na poszczególne, różnorodne usługi (głosowe, SMS, WAP, etc.) jak również sprawdzanie przy realizacji każdej usługi Premium Rate czy ten limit kwotowy nie został przekroczony. W ocenie operatorów koszt takiego rozwiązania informatycznego będzie rzędu kilku-kilkunastu milionów złotych *per* operator, a czas wdrożenia to minimum 12 miesięcy. Zatem ze względów technicznych *vacatio legis* krótsze niż 12 miesięcy nie ma racji bytu. Dotyczy to nie tylko blokad realizowanych na podstawie art. 64 ust. 5 ale tak samo blokad realizowanych na podstawie art. 64a. Również wdrożenie obowiązku dostarczania informacji o opłacie, zgodnie z art. 64 ust. 6, implikuje konieczność wdrożenia zmian w systemach telekomunikacyjnych, przy czym aktualne istniejące obowiązki zostają tu znacznie rozszerzone na wszystkie połączenia do serwisów o podwyższonej opłacie. Pozostawienie zatem przepisu w aktualnej wersji skutkować będzie niedotrzymaniem tego terminu przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych z powodów obiektywnych. Nie wydaje się, aby celowym było wprowadzanie przez ustawodawcę terminów niemożliwych do dotrzymania.

Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan
Warszawa, 7 września 2011 r.
PKPP/KK/534/2011

W ustawie z dnia 31 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne wprowadza się następujące zmiany:

W art. 1 pkt 4) - skreśla się lit. b wprowadzającą w art. 143 nowy ust. 2a:

Uzasadnienie:

Zdaniem PKPP Lewiatan wprowadzony przepis nie odnosi się, jak uzasadniał wprowadzenie pakietu zmian z tego obszaru (tj. punktów od 4 do 7) poseł sprawozdawca Antoni Mężydło, do kwestii usprawnienia korzystania z urządzeń radiowych na czas trwania EURO 2012. Ten przepis dotyczy bowiem innej kwestii, która jest związana z możliwością dysponowania przez Prezesa UKE zasobami częstotliwości będącymi obecnie, zgodnie z publiczną wiedzą, w dyspozycji Ministra Obrony Narodowej, co w następstwie stwarza bardzo poważne ryzyko wytworzenia nowej nieprzejrzystej i nie podlegającej żadnym konsultacjom społecznym ścieżki dostępu do dobra rzadkiego, jakim niewątpliwie są częstotliwości radiowe.

Jest to więc propozycja bardzo szkodliwa dla całego rynku telekomunikacyjnego, ponieważ ustanawia on możliwość udzielenia przez Prezesa UKE niektórym podmiotom dostępu do widma z pominięciem procedur, które są i powinny być w tym zakresie stosowane tj. procedur przetargu lub aukcji. Ten aspekt został również dostrzeżony w opinii Biura Analiz Sejmowych, które w konkluzji stwierdziło, że projekt zmiany ustawy Prawo telekomunikacyjne jest niezgodny z dyrektywami 2002/21WE, 2002/20WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz z dyrektywą Komisji 2002/77WE, gdyż nie określa obiektywnych, przejrzystych niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych kryteriów przyznawania indywidualnych praw do użytkowania częstotliwości radiowych i zaproponowało wycofanie całego pakietu zmian w tym zakresie - czyli zmian w pkt. od 4 do 7.

Dokumentem powszechnie dostępnym, który wskazuje które zakresy częstotliwości są przeznaczone do użytkowania jako 'rządowe', a które jako 'cywilne' jest Rozporządzenie Rady Ministrów - Krajowa Tablica Przeznaczenia Częstotliwości (KTPCz) i na wiedzy płynącej z tego dokumentu i swoją działalność opierają przedsiębiorcy telekomunikacyjni.

Obecnie podmioty prywatne ('cywilne') mogą użytkować częstotliwości wskazanych w w/w rozporządzeniu, jako 'cywilne' po uzyskaniu rezerwacji częstotliwości, która jest udzielana w drodze decyzji Prezesa UKE po przeprowadzeniu przetargu, natomiast częstotliwości wskazane w KTPCz jako 'rządowe', pozostają w dyspozycji agend rządowych. Należy w tym miejscu wskazać, że niektóre częstotliwości o statusie 'rządowe' są bardzo atrakcyjne i wiele podmiotów prywatnych wyrażało wielokrotnie chęć korzystania z tych zakresów, co na dzień dzisiejszy jest jednak, biorąc pod uwagę powyższe, niemożliwe. Konstrukcja wprowadzonego przepisu w praktyce upoważnia Prezesa UKE do umożliwienia korzystania wybranemu podmiotowi z częstotliwości 'rządowych' poprzez wydanie postanowienia, a jedyną formą konsultacji z Ministrem Obrony Narodowej jest brak odpowiedzi tego organu w terminie 7 dni. Wprowadzony przepis będzie zatem oznaczał, że Prezes UKE będzie mógł w prowadzonym postępowaniu wydać pozwolenia radiowe na częstotliwości 'rządowe' po przeprowadzeniu niejawnego postępowania (już po 7 dniach, przy założeniu braku reakcji MON). Pozostałe podmioty, które potencjalnie są bardzo zainteresowane użytkowaniem tych częstotliwości dowiedzą się o tym już po fakcie wydania stosownego pozwolenia radiowego, tym samym bez możliwości wyrażenia swojej opinii w tym zakresie w postępowaniu konsultacyjnym i możliwości udziału w postępowaniu przetargowym, które powinno zostać przeprowadzone przez Prezesa UKE. Co więcej, po przekazaniu częstotliwości do użytkowania

cywilnego (poprzez zmianę w KTPCz) nie będzie już możliwe przeprowadzenie na te częstotliwości przetargu, albowiem będą one już użytkowane przez podmiot, który uzyskał już uprzednio pozwolenia radiowe od Prezesa UKE. Tak więc, efektywnie, częstotliwości będą mogły zostać w trybie bezprzetargowym przydzielone wybranemu podmiotowi na 10 lat (jest to standardowy okres na który wydaje się pozwolenia radiowe) bez żadnych opłat na rzecz Skarbu Państwa, w wyniku braku zastosowania w tym przypadku procedury selekcyjnej (przetargu).

Powstaje zatem pytanie jakie jest uzasadnienie tego przepisu, bowiem jak wskazano powyżej nie sposób uznać za właściwe zdanie przedstawione przez wnioskodawców w uzasadnieniu projektu, nie przystające w żaden sposób do treści propozycji. Nie dotyczy tego również w żaden sposób cała argumentacja przedstawiana przez sprawozdawców projektu dotycząca m.in. EURO 2012 i sprawnego działania państwa. Dlatego też, należy ten przepis usunąć.

Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan
Warszawa, 7 września 2011 r.
PKPP/KK/534/2011